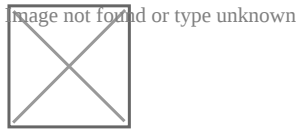

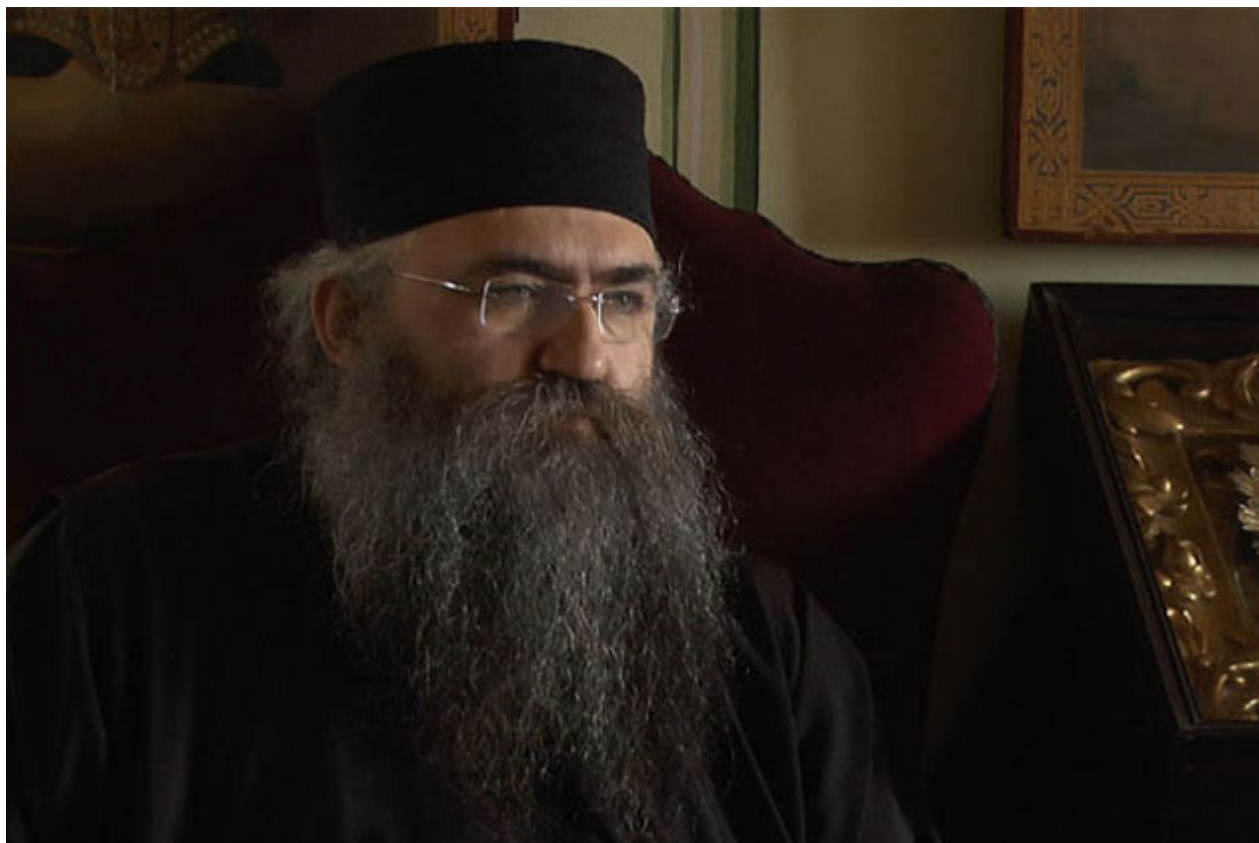
Γέρ. Βαρθολομαίος Εσφιγμενίτης: «Ένα στασίδι μας χωρίζει από τον ουρανό» (Γέροντας Βαρθολομαίος, Καθηγούμενος Ιεράς Μονής Εσφιγμένου)

[/ Πεμπτουσία](#)

Αξιωθήκαμε για μια χρονιά ακόμη να έρθουμε εδώ στο ευλογημένο μοναστήρι του Κουτλουμουσίου επί τη εορτή της Θείας Μεταμορφώσεως και να μετέχουμε του μεθεορτίου εσπερινού και του κτητορικού μνημοσύνου.

Ευχαριστώντας τον Άγιο Καθηγούμενο και τους πατέρες της Μονής για την ευκαιρία που μας έδωσαν να μετέχουμε στην χαρά της πανηγύρεως, θα ήθελα να καταθέσω μία σκέψη για τον θάνατο, ο οποίος όχι μόνο σαν έννοια αλλά και σαν λέξη έχει απομακρυνθεί εσκεμμένα από την ζωή μας, ώστε όταν έρθει και μας «χτυπήσει την πόρτα» θα μας είναι «άγνωστος» και θα μας βρει απροετοίμαστους.

Ο θάνατος δια της αμαρτίας εισήλθε στην ζωή του ανθρώπου, ώστε με τον θάνατο να πεθαίνει και η αμαρτία, για να μην είναι αθάνατη.

Ο άνθρωπος δεν πλάσθηκε για να πεθαίνει, αλλά να ζει αιώνια στην τρυφή του παραδείσου.

Ο θάνατος λοιπόν σημαίνει για τον άνθρωπο το τέλος της αμαρτίας και την αρχή της αληθινής ζωής του, σύμφωνα βέβαια κατά τα έργα του.

Με τον θάνατο φαίνεται και η δικαιοσύνη του Θεού στους ανθρώπους.

Όλοι ανεξαιρέτως θα γευθούμε του θανάτου.

Δεν πρέπει εμείς οι Χριστιανοί να φοβόμαστε τον Θάνατο γιατί ο Χριστός τον νίκησε με την Ανάστασή Του καταργώντας τον.

Συνεπώς ο τάφος δεν χωρίζει τους ανθρώπους!

Αυτό είναι το κήρυγμα της Εκκλησίας!

Αυτή είναι η πίστη των Χριστιανών!

Αυτήν την πίστη παρελάβαμε και αυτήν πρέπει να παραδώσουμε!

Αυτός είναι και ο αγώνας στην πράξη ημών των μοναχών, έχοντας ως κύριο έργο μέσα από την προσευχή, την «μνήμη θανάτου» ώστε προετοιμασμένοι να αξιωθούμε του ακτίστου φωτός, του φωτός της Μεταμορφώσεως.

Η εορτή σήμερα της Θείας Μεταμορφώσεως, η κατ' εξοχήν εορτή ημών των

μοναχών, όπως έχει λεχθεί, αποδεικνύει στην πράξη αυτήν την ένωση του Ουρανού με την Γη, την θριαμβεύουσα με την στρατευομένη Εκκλησία.

Η εμπειρία του Ουρανίου Φωτός της Μεταμορφώσεως που είχαν οι μαθητές είναι και δική μας εμπειρία, και η φωτεινή νεφέλη επεσκίασε και αγκάλιασε όλους ώστε να γίνουμε μέτοχοι του Ουρανού.

Αν παρατηρήσουμε μέσα στον ναό οι αγιογραφίες ξεκινούν από ψηλά, τον τρούλο, καλύπτουν τα τοιχώματα και σταματούν στο ύψος των στασιδίων. Στα στασίδια βρισκόμαστε εμείς που πατούμε ακόμη στην Γη. Άρα αδελφοί μου «ένα στασίδι» μας χωρίζει από τον ουρανό κυριολεκτικά, μπορεί να το σκεφθεί κανείς; Πόσο κοντά μας είναι είναι ο ουρανός;

Ο Χριστός, η Παναγία, οι Άγιοί μας, σαν την φωτεινή νεφέλη μας επισκιάζουν και μας προστατεύουν εμάς που βρισκόμαστε στα «στασίδια»!

Είμαστε ενωμένοι Γη και Ουρανός!

Αυτό είναι και το νόημα του κτητορικού μνημοσύνου που τελέσαμε σήμερα στο τέλος της πανηγύρεως. Συμμετέχουν και οι κεκοιμημένοι κήτορες στην χαρά της πανηγύρεως της μονής τους, στον κόπο των οποίων εμείς όλοι έχουμε εισέλθει.

Άγιε Καθηγούμενε για μια ακόμη φορά σας ευχαριστούμε για την ευλογία και την αβραμιαία φιλοξενία που μας παρείχατε, κάνοντας και εμάς μετόχους της χαράς της πανηγύρεώς σας!

Χρόνια πολλά!

(Ομιλία εκφωνηθείσα στην πανήγυρη της Ιεράς Μονής Κουτλουμουσίου μετά το πέρας του μεθεόρτιου Εσπερινού και του κτητορικού μνημοσύνου 6/19 Αυγούστου 2016)